

Gennemførelsen af dette Spørgsmaal, som det kan løses praktisk talt, uden at det koster Staten en Øre. Jeg har haft det Indtryk ved Samtale med den højtærede Minister, at han har interesseret sig for denne Sags Ordning, og jeg haaber derfor, at den højtærede Minister, naar jeg retter en indtrængende Henstilling til ham om at føre denne Sag igennem omgaaende, saa ogsaa vil gøre det i Kraft af den Interesse, han har nærret for den.

Pinholt: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode, som i sin Tale forleden kom ind paa en Omtale af, hvad jeg havde sagt angaaende Status og Udbytte af Statsvirksomhederne. Det ærede Medlem mente, at den Statusforbedring, som den tidligere Trafikminister Hr. Hassing Jørgensen havde faaet til Resultat for den radikale Regerings Periode, nemlig 13 Mill. Kr., kunde bringes yderligere op; han har slaaet tilbage i Statsregnskaberne og mener, at man kunde tage Finansaaret 1913—14 med, saa vilde man kunne komme op til 31 Mill. Kr. som Statusforbedring i den radikale Periode. Jeg vil nu sige, at den Nærsonhed, det ærede Medlem Hr. Rode her udviser ved at tage 1913—14 med, hvilket Finansaar den radikale Regering ikke havde planlagt — og den regerede ikke en Gang hele dette Aar —, falder godt i Traad med det ihærdige Arbejde, som han gør for at paavise, at man har ført en dog nogenlunde fornuftig Finanspolitik; men jeg skal saamænd ikke strides med det ærede Medlem herom, thi den radikale Regerings finansielle Regnebræt bliver hverken værre eller bedre, hvad enten man tager det ene eller det andet af de to Tal. Der er imidlertid en Forskel i den Maade, det ærede Medlem ser Sagerne paa, eftersom det drejer sig om den radikale Regeringsperiode eller den nuværende Regerings. Det ærede Medlem har ikke opdaget, i hvert Tilfælde ikke omtalt, at af de 101 Mill. Kr., den nuværende Regering har betalt de sønderjydske Aktiver med, har man straks afskrevet 28 Mill. Kr., medens han straks har Øje for, at Christiansborg er blevet opført med 28 Mill. Kr. mere i Bilagene til Statsregnskabet, en Forøgelse, der er kommet udenfor Bevillingen, til Trods for at Regeringsmyndigheden slet ikke øver nogen Indflydelse herpaa. Jeg nævner dette for at vise, at det ærede Medlem ikke er meget ligelig i sin Omtale og Vurdering af disse Forhold.

Med Hensyn til Statsvirksomhederne sagde det ærede Medlem, at han maatte

indrømme, at jeg havde Ret, naar jeg mente, at Dyrtidstillæget, som var blevet udbetalt paa Finansministeriets Budget, maa lægges til det Underskud, som Statsvirksomhederne har givet, saa at man derved for 1919—20 kommer op fra 39,3 Mill. Kr. til 52 Mill. Kr.; men, sagde det ærede Medlem, saa vil der ogsaa være at foretage en Omregning for sidste Aar, saa maa Jernbanerne ogsaa belastes med de Fragtlettelser, som Industrien har faaet, og som er bevilget paa Indenrigsministeriets Budget. Dette forekommer mig dog at være en noget ejendommelig Logik, at Statsbanedriften skal belastes, fordi Rigsdagen vedtager, at man vil give Industrien en vis Fragtlettelser, den forekommer mig at være af en saadan Art, at den vist ikke kan holde. Men det, som staar fast, er, at man overtog Statsvirksomhederne med et Overskud paa 11,3 Mill. Kr. og slap dem med et Underskud paa 52 Mill. Kr.; og hvis man skulde regne Lønningens Lovens Sæts med for hele Aaret 1919—20, vilde man naa op til saadant noget som 65 Mill. Kr.; og derfra og til det Underskud, som er kommet for den nuværende Regering, 72 Mill. Kr., er der jo ikke saa langt.

Det ærede Medlem var meget fortørnet over, at Statsministeren har udtalt, at det, man overlod til Efterfølgerne, var synkende Indtægter, ganske særlig synkende Skatteindtægter, og et Udgiftsbudget, der var spændt til det bristefærdige. Jeg kan ikke se rettere end, at Statsministeren har fuldkommen Ret heri. Den højtærede Statsminister kunde meget bedre end jeg paavise dette, men jeg tror, at ogsaa jeg skal kunne paavise det. For at Sammenligningen mellem den tidligere Regerings og den nuværende Regerings Finansstyrer skal have virkelig Betydning, er det nødvendigt, at den anstilles paa et nogenlunde ensartet Grundlag. Jeg vil da sige, at i Aarene 1920—21 og 1921—22 laa Prisniveauet højere end i 1920, hvad der kan ses af de Dyrtidstillæg, der blev givet Tjenestemændene. I Tiden fra 1. Oktober 1919 til 31. Marts 1920 var Dyrtidstillæget 702 Kr., fra 1. April 1920 til 30. September 1920 972 Kr., fra 1. Oktober 1920 til 30. September 1921 1134 Kr. og fra 1. Oktober 1921 til 31. Marts 1922 810 Kr. I de Aar, den nuværende Regering har siddet, har altsaa Tjenestemændenes Dyrtidstillæg og dermed Prisniveauet været betydelig højere end i det sidste Aar af den forrige Regerings Periode, og altsaa har den højtærede Statsminister Ret til at sige, at man efterlod til Efterkommerne synkende Indtægter set i Forhold til det Aar, der kan sammen-